

Om kriget i Ukraina i september 2025

Nedan återges fyra artiklar som tar upp olika aspekter av kriget i Ukraina.

De tre första är från internationellt välkända tidningar (*Economist* och *Le Monde*) som tar upp olika problem som Ukraina och Ryssland står inför nu då kriget har pågått i tre och ett halvt år. Inget slut på kriget verkar vara nära förestående. Ryssland fortsätter att bomba civila mål, medan Ukraina svarar med att angripa militära och ekonomiska mål (som raffinaderier och järnvägar) som spelar stor roll för den ryska krigsföringen. Fronten står huvudsakligen stilla, men ryssarna lider stora manskapsförluster. Dessa artiklar är översatta av Björn Erik Rosin

Den sista artikeln är från den franska vänstertidskriften *l'Anticapitaliste*. Den handlar om drönarkrigsföringen som idag spelar en enorm roll i själva kriget, men också upplevs som ett allvarligt hot av många länder i Europa (bl a har civilflyget utsatts för svåra störningar). Hur man ska ta itu med drönarhotet är en fråga som nu står högt på dagordningen och det försiggår intensiva kontakter på många nivåer där man diskuterar vilka åtgärder som kan vidtas för att förhoppningsvis kunna sätta stopp för dessa provokationer.

Ukraina 2.0: Nya militära, politiska och ekonomiska utmaningar

The Economist, 23 september 2025

För två år sedan skisserade denna tidning en vision av ett "Ukraina 2.0" under ledning av reformanhängare i regeringen och landets medborgare. Vi medgav att hoppet var litet om att Ukraina skulle kunna återta förlorat territorium, i varje fall så länge Vladimir Putin sitter kvar i Kreml. Men om ett tryggt, demokratiskt och välmående Ukraina kunde uppstå också innanför krypta gränser skulle det ändå vara en seger. I dag sliter landet på alla dessa tre fronter. Det står klart att Ukraina överlever, men är långsamt på väg att urholkas och tappa manöverutrymme. "Vi kan strida i årtal och långsamt försämra våra positioner", säger en högt uppsatt företrädare. "Men frågan är ju varför?"

Ta läget på marken först. Jämfört med vad det hade kunnat vara förblir det imponerande. Efter tre och ett halv år har Ryssland misslyckats militärt, även om också Ukraina blöder. Putin har inte ens lyckats inta Charkiv, bara 35 kilometer från gränsen, och än mindre Kyiv. Varuflödet genom Ukrainas hamnar överträffar volymerna före kriget. Ryska krigsfartyg har tagit sin tillflykt till fjärran Novorossijsk sedan ukrainska drönare håller dem borta från Svarta havet.

Frontlinjerna har inte förändrats avsevärt sedan november 2022. Striderna fortsätter om den lilla staden Pokrovsk (60 000 invånare före kriget) i Donbas ännu ett år efter att de började. Minst en miljon ryska soldater har dödats eller sårats. Ukrainska innovationer har under tiden förvandlat frontlinjen till en djungel av drönare; alla rörelser i en "gråzon" på 40 kilometer är en lek med döden. Och Ukraina kan behålla denna form av försvar länge än.

Ukraina finns kvar därför att dess invånare ville det. Mycket av landets säkerhetsmässiga ryggrad uppstod oberoende av en svag stat, och ofta trots det. Parallella nätverk i samhälle, näringsliv och bland soldaterna fyllde igen hål som lämnats av ett försvarsministerium som initierade kallat "kaos-ministeriet". Världsledande tillverkning av drönare började i lediga utrymmen och garage. "När byråkratin blir ett hinder åstadkommer små strukturer vad landet behöver", säger en underrättelseofficer.

Problemet är emellertid att Ryssland ofta kopierar och sedan masstillverkar ukrainska innovationer snabbare än Ukraina kan. Nyrekrytering till armén går allt tyngre och blir mer våldsam till sin karaktär. Infanteriet är starkt underbemannat. I början av kriget betalade

ukrainare mutor för att få komma till fronten och strida. ”Nu lägger de benen på ryggen”, säger ”Fantomas”, tidigare rekryteringsofficer. ”Systemet bröt samman i fjol.”

Det är svårt att tänka sig någon väg till seger för Ukraina utan en mycket mer omfattande, men politiskt mycket svår, rekrytering av nya soldater. Soldater skulle då få släpas iväg från civil industri. Politikersöner, som nu ofta är skyddade, skulle behöva inkallas. En av Trump påtvingad kompromiss kan vara det bästa Ukraina har att hoppas på. Den högt uppsatte företrädare framhåller att de stora dragen i en uppgörelse redan finns, men inom armén är de flesta pessimistiska och gör sig redo för en fortsättning av de hårda striderna. Serhiy Kyslitsya, Ukrainas biträdande utrikesminister och garvad förhandlare, väntar sig inte något diplomatiskt genombrott: ”Om jag sa att Ryssland säljer skit vore det orättvist mot all gödsel. De säljer luft.”

Bristande demokrati

Om Ukraina har brist på manskap har man dessutom brist på demokratisk trovärdighet. ”Det är slut på förtroendet mellan regering och samhälle”, säger den högt uppsatte företrädaren. Missnöjet kom till ett avgörande i juli när regeringen i en klumpig manöver försökte lägga locket på för två oberoende anti-korruptionsorgan som började bli alltför närgångna för en del på ledande håll. Protester på gatorna och från utländska allierade tvingade regeringen att backa.

Protesterna i närheten av presidentkansliet, de första demonstrationerna mot Zelenskyj i landet sedan kriget började, blev en vändpunkt. ”Det kommer alltid att finnas ett före och ett efter”, säger en annan högt uppsatt företrädare. ”Det ledde till kris i regeringen, panik inför protesterna.” Det var en stund då folket satte stopp för maktmissbruk. De handskrivna plakaten gav inte bara namn åt protesterna – ”kartongrevolutionen” – utan anklagade också dem i maktens korridorer för helt andra försyndelser än den direkta skandalen. ”Du är ingen tsar”, hette det på ett plakat. ”Om du stal mindre skulle jag inte behöva begrava så många av mina vänner”, stod det på ett annat.

Zelenskyj, som 2019 vann en jordskredsseger och har full kontroll över parlamentet, besitter mer formell makt än någon av sina företrädare. Kriget, och hans modiga beslut att stanna kvar i Kyiv och inspirera nationen att kämpa vidare, gav honom möjlighet till ytterligare centralisering. Men att det i Väst uppstått något som liknar hjältekult kring honom har också lett till oroande nivåer av hybris. ”Zelenskyj var mer demokratisk i början, men alla applåder har fått honom att tappa markkontakten”, säger en annan initierad bedömare. ”Han började tro på ödet.” Besluten fattas nu i en krympande krets av nära förtrogna. Mest framträdande där är Andriy Yermak, hans stabschef, en tuffing med en maktställning som inte bygger på vare sig stor erfarenhet eller något folkligt mandat. En tidigare minister betecknar Zelenskyj och hans närmaste man som ”alter egon” och att det egentligen är de båda som styr över presidentadministrationen.

Vem som än håller i tömmarna har presidentämbetet återfallit i en del av de laster som länge präglat Ukraina. Man har hotat oppositionella medier och rådgivarna till dem; inlett rättsprocesser mot politiska motståndare, bl a tidigare presidenten Petro Porosjenko; samt gett grönt ljus för utrensningar utförda av den inhemska säkerhetstjänsten. Påståenden om kopplingar till Ryssland är ett vanligt maktmedel. En företagare berättar att han har en kollega som fick betala 2 miljoner dollar för att slippa ifrån sådana anklagelser.

Många hade hoppats att protesterna i juli, och den helomvändning presidenten då tvingades till, skulle sätta stopp för nya överdrifter. Men utvecklingen därefter pekar i annan riktning. Den 6 september koma nyheten om en nästan osannolik ukrainsk operation: kidnappningen i Förenade Arabrepubliken av Fedor Christenko, en tidigare parlamentsledamot som hamnat i

onåd och anklagats för förräderi. Intresset för honom handlade uppenbarligen mindre om brottsanklagelser än om att tvinga honom att vittna mot en anti-korrupsions agent som börjat snoka i presidentens närmaste krets. Och skandalsäsongen är långt ifrån över.

Kriget och ekonomin

För det tredje har kriget gröpt ur ukrainarnas framtidstro med oroväckande konsekvenser för ekonomin. På en lågstadieskola i Petjersk-distriktet i centrala Kyiv har antalet förstaklassare minskat med två tredjedelar. FN bedömer att över fem miljoner har flytt Ukraina. De flesta kommer tillbaka, tror sociologen Ella Libanova. Företagen, som redan hämmas av strömavbrott och ryska missiler, lider av brist på arbetskraft. Många män befinner sig vid fronten eller gömmer sig för att inte bli inkallade. Många mammor stannar hemma för att kunna skydda sina barn vid nästa explosion.

Under sådana prövningar får en tillväxt i år på 2-2,4 procent ses som en framgång. Nästa års tillväxt kan bli lika stor, eldupphör eller inte. Oleksij Sobolev, Ukrainas ekonomiminister, konstaterar att en tredjedel av tillväxten härrör från försvars- och techföretag.

Drömmen om att få bli medlem av EU verkar avlägsen, men är fortfarande något av ett Heligt Graal: en förhoppning som kan få medborgarna att godta smärtsamma reformer. ”Många tror fortfarande [aningslöst] att vi kommer att bli ett Texas i EU”, säger Taras Katjka, Ukrainas nye biträdande premiärminister med ansvar för Europafrågor. Framstegen har hittills varit ojämna. Politiska hinder – som Ungerns Moskvavänlige ledare Viktor Orban och motståndet från polska bönder – står i vägen för Ukraina. Men Katjka försöker kickstarta processen genom en plan på att få igenom de nödvändiga förändringarna till 2030. ”Vi har fyra år på oss och kan inte låta en enda dag gå förlorad.”

Det finns mer akuta frågor. Rysslands invasion har orsakat skattemässiga hål. Ukraina klarar sig nu genom livsuppehållande stöd utifrån och med alla de problem det sedan för med sig. Skatter och inhemsk upplåning räcker bara för att täcka de viktigaste militära utgifterna, som utgör två tredjedelar av budgeten. Även de mest rosenskimrande prognoserna talar om ett underskott på 45 miljarder dollar nästa år. Västliga löften kommer att stå för högst 27,4 miljarder av det. ”Vi har hamnat i ett läge där det inte finns några pengar”, suckar en tjänsteman. ”Och Europa har inte själv de pengar som behövs för att få oss att vakna till liv igen.”

Framtidens Ukraina

Bägge de alternativ som Ukraina står inför – en osäker vapenvila eller fortsatt krig – är dystra. ”Om kriget slutar har vi åtminstone en möjlighet att kravla oss ut”, säger en annan initierad bedömare. Men fred kan föra med sig problem av ett annat slag: återuppbyggnad av en havererad ekonomi, omsorg om traumatiserade soldater, bitterhet, och få betala för en ny armé utan samma stöd utifrån. Att hålla ut i kriget är förvisso möjligt men kommer att urgröpa landet ytterligare. Om kriget rullar på och försvårar möjligheterna till val måste Zelenskyj hitta något annat än rollen som krigsledare för att förbättra sin trovärdighet.

Helt klart måste val ske så fort säkerhetsläget medger. Regeringen tycks sikta på val nästa år, om fredssamtalen blir verklighet – och om opinionsläget är tillräckligt gynnsamt. Opinionsmätningar som *The Economist* fått ta del av tyder på att Zelenskyj kan vinna igen, om han ställer upp. Idag skulle han i första omgången besegra sin främste rival, den avskedade överbefälhavaren Valerij Zaluzjnyj, medan det är mer osäkert hur det skulle gå i den andra. Och många ukrainare är måttligt förtjusta i båda de alternativen.

Ingen rapport om Ukraina kan bortse från ljuspunkterna. Sedan vår förra rapport för två år sedan har civilsamhälle och den privata sektorn gått framåt och utgör nu sporrar för många aspekter i landet. Framstegen för ukrainskt näringsliv – ministerierna för ekonomisk och digital omvandling samt försvarsindustrin – är imponerande. Men viktiga delar av den

centrala administrationen har fallit tillbaka. Även om Zelenskyj räddade Ukraina genom sitt personliga mod tycks han nu gå på tomgång. Och det är långt ifrån klart att han vet hur han ska hitta rätt kurs igen.

Ukrainare möts av främlingsfientlighet i Polen

Jakub Iwaniuk, Warszawa. *Le Monde*, 25 september 2025

Efter presidentvalet i Polen i maj, då hätska inlägg om invandringen cirkulerade, ökar vittnesmålen om minskad trygghet bland gruppen av ukrainare.

Publiceringen fick snöbollseffekt: sedan den ukrainska journalisten Zoriana Varenia den 10 augusti bestämde sig för att på sociala medier dela med sig av de tre obehagliga upplevelser hon haft har många andra fyllt på med liknande berättelser. För första gången har ukrainarna i Polen, på polska, gett fritt utlopp för sina känslor och slagit larm om en växande främlingsfientlighet. Det har lett till en våg av medkänsla och stöd från allt vad Polen har i form av intellektuella och liberala individer.

Det den 27-åriga kvinnan vittnar om är inte några sällsynta händelser. På ett av de mest frekventerade ställena i Polens huvudstad blev hon knuffad och förolämpad när hon talade ukrainska i telefon för att informera sig om bombningarna av Kyiv. Några månader senare, på en buss, satt hon och en väninna och diskuterade varvid de togs i upptuktelse av en man: ”I Polen talar vi polska!” Ingen av medpassagerarna reagerade.

”Jag tvekade länge att skriva dessa rader för jag är rädd för hatreaktioner”, säger Zoriana Varenia. ”Jag har alltid betraktat Polen som mitt andra hemland. Jag bor här sedan nio år. Jag har mycket fler nära vänner här än i Ukraina. Men det som pågår just nu är kort och gott katastrofalt. Omfattningen av hatet, falska nyheter och manipulationer ... Jag är chockad. Jag överväger mer och mer att flytta någon annanstans eller återvända hem trots kriget.”

”Barn trakasserade i skolan”

Vid Ukrainska huset i Warszawa, den största organisationen för befolkningsgruppen med bl a i uppdrag att försvara rättigheterna för de 2 miljonerna ukrainare i Polen (varav nära 1 miljon flyktingar undan kriget) bekräftar man att känslan av otrygghet ökar. ”För bara ett år sedan såg vi den sortens incidenter som något marginellt”, säger Myrosava Keryk, ordförande för huset. ”Nu går det nästan inte en dag utan att vi får rapporter om tråkigheter. Barn utsätts regelbundet för trakasserier i skolan. Många ukrainare undviker att tala sitt eget språk offentligt, det går så långt som att man inte svara i telefon. En del försöker bli av med sin accent.”

Någon statistik över verbal eller fysisk aggression existerar knappt, eftersom de sällan anmäls. När så sker lämnas de för det mesta utan åtgärd i brist på bevis. Men enligt vittnesmål som Ukrainska huset samlat in är de flesta av offren kvinnor.

De flesta bedömare är eniga om att presidentvalskampanjen i juni i år, som slutade med seger för nationalisterna Karol Nawrocki, utgjorde en vändpunkt. Anti-ukrainsk retorik blev i månader huvudinnehållet i kampanjen och fick i första hand näring av det nationalkonservativa partiet *Lag och Rättvisa* (PiS) och av en extremhöger som fick över 20 procent i första omgången. Rysk propaganda och de som vidarebefordrar den har också bidragit till att väcka till liv tunga minnen ur det förgångna och historisk bitterhet.

Temat om ukrainsk invandring visade sig fruktbart i valet även om det saknade all förankring i verkligheten: ukrainarna påstods ha förtur till offentlig service, särskilt beträffande hälsovård; de sades överutnyttja familjebidrag; samt ligga bakom den växande brottsligheten. Detta

trots att Polen befinner sig mitt i en ekonomisk boom: hög tillväxt, full sysselsättning, brist på arbetskraft som bara kan åtgärdas av invandring av ukrainare. FN:s högkommissariat för flyktingfrågor uppgav 2024 att ukrainarna bidragit med 2,7 procent till Polens BNP.

”Jag är djupt besviken för inte bara den råa högern utan också det liberala lägret bidrar till att göda de här stämningarna. Till och med idag intar regeringen [center-höger] en skadlig attityd. Till exempel har arbetsmarknadsministern talat om att det förekommer ”social turism” vilket är en ren myt. En del medier, även de mer moderata, bidrar också genom att sprida information plockad ur sitt sammanhang, eller som överdrivs, i jakten på läsare och publik”, suckar Myroslava Keryk.

Rysk propaganda

När president Karol Nawrocki den 25 augusti lade in sitt veto mot en lag i syfte att utvidga stödet till ukrainska flyktingar utlöste det också en storm av hat på internet. Cirka 60 procent av polackerna säger sig vara för presidentens veto. Åter är det familjebidragen som står i fokus för debatten.

Omfattningen av desinformation på nätet är sådan att efter att ryska drönare den 10 september kränkt polskt luftrum skyllde 38 procent av kommentarerna på internet den incidenten på Ukraina mot 34 procent på Ryssland, enligt vad analyscentret *Res Futura* konstaterat. Talet om att Kyiv försöker ”dra med” Warszawa i krig är ett axiom i den ryska propaganda som fått stort fäste i Polen.

Den ukrainska journalisten Olena Babakova, bosatt i Polen sedan länge, framhåller att polska staten är klart skyldig till ”dubbla måttstockar” gentemot ukrainare och får dem att känna sig som andra rangens individer. ”Regeringen är förvånansvärt tolerant mot de miliser från extremhögern som patrullerar vid gränserna för att mota bort flyktingar och som berövar staten monopol över ordningens upprätthållande. Och när det uppstår kaos vid en konsert blir det snabbtransport till ett land i krig för nittonåriga pojkar. Ukrainarna anses på förhand som farliga. De förväntas betala skatt och hålla sig hemma. Tre år efter den enorma solidaritet som polackerna gav prov på börjar situationen vara mycket mer komplicerad.”

Rysslands belägrade ekonomi hankar sig fram

The Economist, 21 september 2025

USA:s ekonomiminister Scott Bessent använde sig nyligen av en metafor för att beskriva läget i kriget mellan Ryssland och Ukraina. ”Det handlar om en kapploppning. Kan Ukrainas försvar stå emot längre än Rysslands ekonomi”, sade han. Hårdare sanktioner och bestraffning av länder som köper olja av Ryssland kan få rysk ekonomi att ”kollapsa fullständigt” och tvinga Vladimir Putin ”till bordet”, trodde han.

Men hur sårbart är Ryssland? Inget annat land är utsatt för så mycket sanktioner. EU har infört arton sanktionspaket och den 19 september presenterades ett nittonde. USA har siktat in sig på 5 000 enskilda individer och enheter. Och ändå, trots denna spärrelld, har tidigare prognoser om kollaps varit långt ifrån verkligheten. Efter en kort recession 2022 noterade rysk ekonomi en boom de två efterföljande åren.

Nu saktar den in och står närmast stila. I juli ökade BNP bara med 0,4 procent jämfört med året innan och data i realtid berättar samma historia. Ett index baserat på inköpen tyder på att aktiviteten krympt under några månader. Tillväxten är svag i företagets vinster och reallönerna kan också vara på väg ner. Politiker och finansiella beslutsfattare idkar krypskytte

mot varandra om vem som bär skulden. Den ekonomiska festen från 2023-24 är med största sannolikhet över.

Det är den delvis för att Putins regering dragit undan den skattemässiga styrketåren. Utgifts-satsningar till ett värde av 5 procent av BNP kommer i år att övergå i en viss form av återhållsamhet. Det kommer inte att handla om enorma ökningar av satsningar på infrastruktur och det militärt-industriella komplexet. Penningpolitiken spelar också sin noll. 2023 och 2024 höjde centralbanken styrräntan kraftigt för att motverka inflationen. Höga lånekostnader har gjort att ryssarna återgått till att spara pengar, inte att spendera.

Konsekvenserna av sanktionerna är mer oklara. Visserligen minskar oljeproduktionen, som ju är föremål för många av Västs barriärer. Mellan januari och mars uppgick rysk export till 96 miljarder dollar, en kategori där oljerelaterade produkter dominerar, att jämföra med 155 miljarder dollar i början av 2022. En förändrad ekonomisk kontext är emellertid en förklaring till minskningen. Sedan årsskiftet har rubeln uppvärderats vilket minskat intäkterna av försäljning utomlands. Oljepriset är lågt globalt. Och att det blivit dyrare att låna försvårar finansieringen av prospektering av olika projekt.

Den senaste salvan från EU kan göra livet tuffare för Ryssland. Den siktar på att bestraffa företag som eldar på kriget genom att köpa olja i trots mot sanktionerna samt även dem som förser Ryssland med varor. Men erfarenheterna hittills är att sanktionerna, oavsett utformning, går att undvika. En livlig fartygstrafik som för varor från Väst till Ryssland via icke allierade länder är svår att övervaka. Som banken Goldman Sachs konstaterar i en studie av EU:s försök att stoppa importen av produkter tillverkade med rysk råolja: ”Efterlevnaden kan bli en utmaning ... genom re-export via en rad hamnar och begränsad insyn i raffinaderiernas användning av råolja.” Ryssland har också övergått till byteshandel med en del handelspartners (vete mot bilar, vad sägs om det?) för att undvika penningöverföringar.

Kanske kommer dålig ekonomisk tillväxt, även med läckande sanktioner, att tvinga Putin till förhandlingsbordet. Det kan dock komma att ta tid. Även om ekonomin tar in vatten har försämringen inte gett sig till känna på arbetsmarknaden. Reallönerna är högre än någonsin. Och arbetslösheten lägre än någonsin. Ryssarna har sällan varit så nöjda med sin ekonomiska situation. Samtidigt stramar det i Ukrainas finanser. Om USA och EU vill att deras vän ska vinna kapplöpningen måste den få bättre skor att springa i.

Drönarkrig eller nervkrig

Catherine Samary, *l'Anticapitaliste* 18 september 2025

Engelsk översättning publicerad 25/9 2025 i *International Viewpoint*

Rysslands president Vladimir Putin ökar sina invasioner och hot samtidigt som han intensifierar sina attacker mot Ukraina. Användningen av ”billiga” drönare, vars kännetecken är snabba innovationer, har sitt ursprung i det ukrainska folkets motstånd. Nu är det också en central del av den ryska krigsekonomin.

Putin mångdubblar sina demonstrationer av sin förmåga att orsaka skada för att nå en stark position i eventuella förhandlingar. Även om Moskva varken har målet eller de militära medlen för att starta ett krig mot ett annat land, ökar Ryssland sina invasioner och hot – med Polen, Rumänien och de baltiska staterna som första mål – och krigsretoriken börjar rikta sig mot Finland.

Utöver de ”övningar” som genomförts med Belarus, där officiellt 13 000 man (30 000 enligt Litauen) satts in i Operation Zapad (Väst) 2025, syftar svärmarna av drönare över Polen eller

kränkningen av Rumäniens luftrum till att testa reaktioner och dölja det väsentliga: de dödliga dagliga attackerna mot Ukraina. I augusti dödade ryska styrkor minst 208 civila i Ukraina och skadade 827 andra. Och natten till den 12 september avfyra de ryska armén 164 strids-drönare och en ballistisk missil av typen Iskander-M/Kn-23 mot Ukraina.

Med drönare blir kriget billigare

Motståndet mot Putins invasion har inlett ett nytt krig i det 21:a århundradet: drönarkriget. Det uppstod ur ukrainarnas uppfinningsrikedom och ”låga kostnader” och blev snabbt en del av det angripna landets krigsekonomi. Den ryska militären har sedan dess anpassat sig till det med helt andra medel, medan Nato har stora svårigheter att hantera det.

Antidrönarsystem används för att skydda infrastrukturen. Men om attacken gäller en hel gräns är allierade nu tvungna att förlita sig på sina stridsflygplan med missiler ombord, som var fallet i Polen, vilket är kostsamt.

Anpassa sig till förändringar

Västerländska generalstaber skulle kunna ta till mer rudimentära men mer innovativa lösningar, som idag används i Ukraina. De kallas Sky Fortress eller Zvook (”ljud” på ukrainska) och bygger på att tusentals akustiska sensorer placeras ut över stora områden, som kan upptäcka ljudet från drönare. Enhetskostnaden för dessa antenner är knappt några hundra dollar, enligt ukrainarna.¹ Hela nätverket skulle därmed kosta bara lite mer än en enda Patriot-missil (dvs. 3,4 miljoner euro för den senaste versionen). Ukraina tillverkar också interceptordrönare som kolliderar med eller exploderar nära de drönare som är målet. EU investerar i ett industriprojekt för en ”drönarvägg” i denna anda.

Men dessa tekniker utvecklas i en aldrig tidigare skådad takt – vi talar om månader eller veckor, medan det tar årtionden att bygga ett högpresterande stridsflygplan. Men framför allt vet ukrainarna att deras allierade inte är redo att jaga drönare med stora maskingevär monterade på lastbilar, som deras soldater gör i hjärtat av sin nationella befrielsekamp.

Översättning: Göran Källqvist

Lästips (i tidsordning)

Jonas Sjöstedt: [Om kriget i Ukraina](#) (maj 2025)

[Fjärde Internationalens resolution om Ukraina](#) (maj 2025)

[Perspektiv på kriget i Ukraina](#) (maj 2025)

[Intervju med en ukrainsk socialist](#) (juni 2025)

Artikelsamling: [Ryssland, USA och Ukraina](#) (augusti 2025)

[Jan Czajkowski: Varför är Putin rädd för NATO?](#) (augusti 2025)

[Chris Ford och Lev Jurkevitj: Ukraina mellan imperium och revolution – Lev Jurkevitjs antikoloniala marxism](#) (september 2025)

¹ För att möta drönarhotet som blivit alltmer uppenbart i Europa under de senaste veckorna (Polen, Rumänien, Baltikum, Danmark, Norge ...) så har man även i EU börjat diskutera om man inte bör införa liknande varningssystem för att bevaka gränserna.